

200706039/1.

Datum uitspraak: 16 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/22919 en 07/22923 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 30 juli 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 september 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

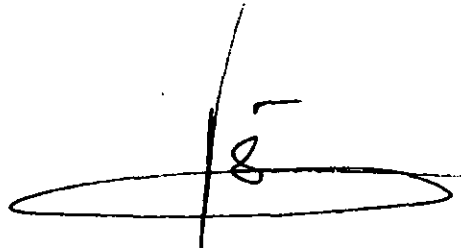
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2007

347-549.

Verzonden: 16 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

sector bestuursrecht

voorzieningenrechter

regnr.:

Awb 07/22923 (voorlopige voorziening)

Awb 07/22919 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op

van Iraakse nationaliteit,

IND dossiernummer 0512.20.0292.

gemachtigde: mr. K. ter Haar-Benchaf, advocaat te Emmeloord,

verzoekster;

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door mr. R. Jonkman,

ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 17 december 2006 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 1 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Frankrijk verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.2 Bij brief van 1 juni 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 1 juni 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.3 Het verzoek is ter zitting van 24 juli 2007 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door mr. R. ter Haar, kantoorgenoot van haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.
- 2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.
- 2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is-voor de behandeling van de aanvraag.

- 2.4 Frankrijk heeft op 2 april 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 12. Vo 343/2003 aanvaard.
- 2.5 Verzoekster heeft de verantwoordelijkheid van Frankrijk betwist. Daartoe heeft zij aangevoerd dat zij in Frankrijk na het indienen van de asielaanvraag is heengezonden zonder enige verduidelijking omtrent het verdere verloop van de behandeling van de aanvraag. Zij heeft geen inhoudelijke beslissing op de door haar ingediende asielaanvraag ontvangen.
- 2.6 Het betoog van verzoekster treft geen doel. Daartoe wordt overwogen dat niet in geschil is dat verzoekster in Frankrijk asiel heeft aangevraagd. Verzoekster heeft haar stelling dat Frankrijk de asielaanvraag niet inhoudelijk in behandeling heeft genomen niet nader onderbouwd. Voorts overweegt de voorzieningenrechter dat Frankrijk zich met het terugnameakkoord verantwoordelijk heeft geacht voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoekster. Verweerder is niet gehouden zich ervan te vergewissen of dit terecht is, behoudens wellicht zeer bijzondere omstandigheden. Van dergelijke omstandigheden is in dit geval niet gebleken.
- 2.7 Verzoekster stelt voorts dat Nederland haar asielaanvraag integraal dient te behandelen en dat zij gehoord dient te worden tenelnde haar asielmotieven kenbaar te maken. Overdracht aan Frankrijk is in strijd met artikel 3 EVRM omdat verzoekster in Frankrijk geen opvang krijgt, terwijl zij daar als alleenstaande jonge vrouw wel behoefte aan heeft. Bovendien is zij bang voor de reisagent bij terugkeer in Frankrijk. In Nederland heeft zij een netwerk, waardoor zij hier veiliger is.
- 2.8 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Frankrijk anders is.

Verzoekster is hierin niet geslaagd. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat er ten aanzien van haar persoonlijk feiten en omstandigheden zijn op basis waarvan verweerder niet langer kon uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginisel. Verzoekster heeft haar stelling omtrent de verwachte behandeling in Frankrijk op geen enkele wijze heeft onderbouwd en zodoende niet aannemelijk heeft gemaakt dat Frankrijk de op dat land rustende verdragsverplichtingen jegens haar niet na zal leven. Nu Frankrijk het terugnameverzoek heeft geaccepteerd, staat hiermee de verantwoordelijkheid van Frankrijk vast. Dat de opvang in Frankrijk anders is geregeld dan in Nederland, doet aan het voorgaande niet af. Zoals verweerder in de bestreden beschikking heeft overwogen kan verzoekster aan de Franse autoriteiten bescherming vragen tegen de reisagent.

- 2.9 Nu het er in onderhavige procedure (slechts) om gaat welke lidstaat verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van het asielverzoek van verzoekster, komt de rechtbank niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van verzoeksters beroep op de resolutie van het Europees Parlement van 15 februari 2007. Gelet op het voorgaande behoefde verweerder in deze stelling evenmin aanleiding te zien de behandeling van het asielverzoek op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 aan zich te trekken.

regn: Awb 07/22923 (voorlopige voorziening)
Awb 07/22919 (beroep)

-3-

- 2.10 Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, tevens het beroep ongegrond.
- 2.11 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/22919 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier op

30 JULI 2007

Tegen deze uitspraak, voor zover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:8 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 13

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Raad van State
Hoger beroep inzake AWB 07/22919

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 AUG 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

APPÈLSCHRIFT

Geeft te kennen:

Appellante, mevrouw . , van Iraakse nationaliteit, momenteel verblijvende in het AZC te Bellingwolde, ten deze woonplaats kiezende te Leeuwarden, Achter het Station 3, ten kantore van Rechtspraak Noord Advocaten, waarvan de heer mr. H.A. Limonard verklaart tot het indienen van onderhavig appèlschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht van substitutie (de machtiging dienaangaande treft u bij deze aan (productie1).

Appellante heeft op 17 december 2006 de minister van Justitie, voor deze de staatssecretaris, verzocht te worden toegelaten op asielgronden. Dit verzoek is bij besluit van 1 juni 2007 afgewezen. Tegen deze afwijzing is op 1 juni 2007 beroep aangetekend.

De behandeling van dit beroep heeft bij zitting van 24 juli 2007 plaatsgevonden. Op 30 juli 2007 heeft de rechtbank uitspraak gedaan. Van deze uitspraak is op dezelfde datum een afschrift naar gemachtigde verzonden. Tegen deze uitspraak keert zich dit appèlschrift. Deze uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

Grief

In rechtsoverweging 2.9 stelt de rechtbank dat het in de onderhavige procedure slechts gaat om welke lidstaat verantwoordelijk is voor de inhoudelijke behandeling van het asielverzoek. Hierdoor komt de rechtbank niet toe aan een inhoudelijke beoordeling van door verzoekster beroep op de resolutie van het Europese Parlement van 15 februari 2007. De rechtbank wordt hier niet gevolgd. De rechtbank geeft hier een onjuiste toepassing aan Europese regelgeving

Toelichting

Het Europees Parlement heeft met het aannemen van een gemeenschappelijke verklaring een signaal willen afgeven aan de Nationale staten afzonderlijk. Het betreft hier een signaal betreffende de specifieke positie van Iraakse vluchtelingen. Niet valt in te zien dat de rechtbank niet toe komt aan een inhoudelijke beoordeling van het beroep op de resolutie. Uit de verdragbepaling vloeit het interstatelijk vertrouwensbeginsel voort. Dit neemt niet weg dat daarmee de weg is afgesloten naar een bredere toetsing. De resolutie mag en kan niet zonder betekenis zijn.

CONCLUSIE

Appellante is van mening dat de rechtbank heeft verzuimd hetgeen in beroep is aangevoerd ten aanzien van ontwikkelingen op politiek en institutioneel niveau binnen de Europese Unie bij haar oordeel te betrekken. Dit als gevolg van het feit dat de rechtbank zegt dat het interstatelijk vertrouwensbeginsel geen ruimte biedt.

REDENEN WAAROM:

Appellante uw Afdeling verzoekt de uitspraak van 30 juli 2007, registratienummer Awb 07/22919 van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting-houdende te Zwolle, te vernietigen en – opnieuw rechtdoende – het beroep van appellante tegen het besluit van verweerder van 1 juni 2007 gegrond te verklaren met veroordeling van verweerder in de proceskosten in beide procedures.

Hoogachtend,

H.A. Limonard

